

for os som saa ganske rædsom, var dette at forlade Kasernen ad ulovlig Vej, men det er dog ikke slet saa slemt som, at en Mand gaar hen og beder om Orlov og skønt den nægtes ham, alligevel rejser og melder sig, naar han kommer tilbage. Ikke desto mindre blev denne unge Mand udnævnt til Løjtnant. Nej, man kan lave Love og give Reglementer, saa meget man har Lyst, men Spørgsmaalet om, hvorvidt en Mand er kvalificeret til at være Officer eller ikke, det afgør hverken den højt-ærede Forsvarsminister eller den Forsamling, som sidder her. Det bliver afgjort ude omkring i Garnisonerne og afgjort efter ganske andre Regler end dem, som vi vilde finde vare de rigtige, og end dem, som man i det hele taget i denne Forsamling tror blive anvendte i saa Henseende.

Anders Nielsen: Hvis det var muligt, vilde jeg gerne begrænse mig saa meget, at vi kunde faa Forhandlingerne sluttede i dette Møde, men jeg frygter for, at det ikke lader sig gøre, da der er to Talere indtegnede efter mig: Jeg skal da bruge Tiden, saa-godt jeg kan.

I Gaar, da det ærede Medlem for Assens (Berntsen) talte og forsikrede om, at han saa saa sagligt paa dette Forslag, der var ikke Spor af Politik i hans Stilling til det, hørte jeg et Bravo, og det kom fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Saa tænkte jeg, naar det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds raaber Bravo for Saglighed, kan man vel vente et sagligt Foredrag af det ærede Medlem. . . (Alfred Christensen: Det kan De godt faa!) . . . Det er udmærket, og jeg ved paa Forhaand, hvad det gaar ud paa. Jeg ved, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds vil staa op og vidne, hvorledes han sammen med mig for 2—3 Aar siden støttede Krigsminister Madsen, ja selvfølgelig ogsaa Marineminister Jøhnke med Hensyn til Gennemførelsen af den Sag, vi her beskæftige os med. Det ærede Medlem kan nemlig oplyse, at det var de samme Hensyn, som vare afgørende den Gang for ham, som de nu fremdeles ere afgørende for mig. Han udtalte, at om en Mand havde blaa Bukser og blanke Knapper i sin Mundering, eller om han bar en anden Dragt, det skulde han ikke se paa; naar han stod i Statens Tjeneste, skulde han ogsaa have sit Brød ud af sit Arbejde, og man skulde saa ikke spørge om,

hvorvidt han var ansat under Krigs-, Justits- eller Kultusministeriet. Det var det samme, jeg sagde. Og da jeg var saa inderlig enig med det ærede Medlem den Gang, havde jeg ogsaa ventet, at det ærede Medlem for længst havde indtegnat sig her som Taler, og at han ikke havde ventet paa en Lejlighed fra min Side til at imødegaa det ærede Medlem for Assens (Berntsen) ud fra lige saa saglige Synspunkter som dem, det ærede Medlem for Assens gjorde gældende. For det var jo saglige Synspunkter, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds den Gang hævdede, og vel ogsaa fremdeles vil hævde, da han sikkert stadig ser sagligt paa dette Spørgsmaal (Alfred Christensen: Maa jeg bede om Ordet.) Jeg ved derfor ikke, hvorfor det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds — for at tale i det ærede Medlem for Assens Tungemaal — har holdt sig saa beskeden tilbage indtil nu. Men nu haaber jeg, at vi i Aftenmødet ville se det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds staa op og udvikle de saglige Grunde til sin Stilling. Jeg maa antage, at han fremdeles vil gøre dette *til Gunst* for denne Lov.

Jeg skal dernæst gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), at naar han udtalte i Gaar med en Sikkerhed og Styrke, der var forbløffende, at der var truffet en bestemt og bindende Overenskomst mellem Venstre-reformpartiet og Ministeriet med Hensyn til de militære Udgifter, saa vide vi jo alle, hvad der der sigtes til. Hvis der sigtes til, hvad der virkelig er sandt, er det dette: at Ministeriet Deutzer ved sin Tiltræden nævnte tre militære Spørgsmaal, Forsvarskommissionens Nedsættelse, Under-officersloven og endelig Kanonbevillingen; men ellers skulde det være status quo. Dog som Tiden gik, viste det sig, at saadant noget godt kan slaas fast i Øjeblikket, kan holdes et Aar og maaske noget ind i det næste, men Forholdene kræve med Nødvendighed, at der er Udvikling ogsaa i det Forhold, vi her beskæftige os med som i alle andre. Det har da ogsaa vist sig, at vi paa forskellige Punkter have maattet forlade det, som vi før kaldte status quo. Det har saaledes vist sig ved Forsøgsforplejningen, der ikke var inde under Programmet fra Rosenborg Have. Det er ogsaa kommet frem paa flere underordnede Punkter. Jeg skal saaledes nævne af større og mindre Punkter: Soldaterhjemmet i Næstved, Soldaternes Tandpleje